

[Valdemar Sørensen.]

i og for sig var noget i Vejen for, at man skaffer saadanne Institutioner som de af mig foreslaaede, med Repræsentation fra begge Sider under sagkyndig Ledelse og med sagkyndig Bistand, og man kunde saa tage alle disse Spørgsmaal om Opvarmning op til Undersøgelse og Afgørelse. Jeg vilde finde det naturligt, om man kunde komme ind paa Tanken herom, og jeg vil gerne ved denne Lejlighed spørge den højtærede Indenrigsminister, om Ministeren ikke skulde finde sig foranlediget til at underkaste disse Forhold og dette Forslag en Overvejelse.

Gerda Mundt: Midt i en Tid, hvor Kamp og Ufred raader ude i Verden, samles vi her i Danmarks Rigsdag for under et Ansvar, som vi allesammen er os klart bevidst, at drøfte det, der ligger os alle paa Sinde: Danmarks Nutid og Fremtid, og der er mange af os, som gør vor Gerning her i den dybe Alvor under Bøn om, at Gud vil bevare vort Land og vise os sin Kurs gennem Skærene. Udad imod andre Lande og indad i vort Samarbejde skal det her være vort Maal med dansk Besindighed og sejt Udholdenhed at modarbejde alle de nedbrydende Magter og værne om vore livsvigtige Værdier og kæmpe ogsaa Kampen i os selv, saa ikke Had maa faa Overhaand, men Kærlighed til Folk og Land og Villighed til at ofre maa gøre os skikkede til at berede den Fred i Verden, som vi alle sammen længes efter, og som ikke mindst vi Kvinder, der i særlig Grad er med til at bygge Hjemmene, arbejder for. Det er rigtigt nok, som det blev sagt af den ukendte Moder forleden Dag i Forum, at Verdensfreden begynder med Husfreden. Ogsaa i vort Arbejde her har det været saadan, at Samarbejdet har faaet en større Plads, end det har haft før. Jeg for mit Vedkommende har altid før, hvor jeg har haft Lejlighed til det i det offentlige Arbejde, givet Udtryk for, at jeg i høj Grad var Tilhænger af Samarbejde med de forskellige Partier, og ment, at Politik skal være et Samarbejde mellem Partierne og ikke Strid. Det er det ogsaa blevet i vort Land i større Grad netop i disse alvorlige Tider. Der er adskillige Skillemure, som er ved at smuldre hen, og vi vil være enige om, at hvad der falder ned af Murene, vil vi ikke igen være med til at bygge op.

Vi finder hinanden paa anden Maade, end vi har gjort før, det gælder de forskellige Dele af vort Folk, det gælder de politiske Partier, og det gælder Befolkningen paa Land og i By, der somme Tider har haft svært ved at forstaa hinanden. Vi er ikke

ens og er heller ikke enige i alting, og det skal vi heller ikke være, men vi skal have Tillid til hinanden og Respekt for hinanden og gerne give hinanden trofast dansk Haandslag til Samarbejde.

Naar jeg har bedt om Ordet her, er det ogsaa for at gøre nogle Bemærkninger om de særlige Forhold, som ligger inden for mit Arbejdsfelt, og som særlig angaar den opvoksende Slægt, navnlig dem, som ikke lever paa Livets Solside. Jeg vil gerne først spørge den højtærede Justitsminister, hvad han har tænkt, man skal gøre i Anledning af Sagen med den saakaldte „Retskonsulent“, der har forgrebet sig paa en 15aarig Pige. Det er et meget gretl Eksempel paa, hvad jeg vilde kalde falsk Varebetegnelse, og jeg synes, det er absolut forkasteligt, at en Mand med en saadan Fortid skal kunne starte et „raadgivende“ Bureau af nogen som helst Art. Det er ogsaa et uhyggeligt Eksempel paa, hvordan man fra visse Sider modarbejder Institutionen Børneværnet, der dog har den eneste Opgave at hjælpe Børnene, at retlede Forældrene og i Raad og Daad støtte den bedst mulige Anbringelse, Uddannelse og Oplæring af Børn og unge. Jeg kan ud fra mit Arbejde igennem mange Aar og ud fra mit Kendskab til Forholdene ud over hele Landet sige, at der alle Vegne inden for Børneværnskredse er et brændende Ønske om at tjene Børnene, og det er sørgeligt, at vi ikke saa sjældent oplever, at der er nogen, der saar Had og Mistillid der, hvor Tilliden er saa overordentlig haardt tiltrængt. Jeg vil gerne henstille baade med Hensyn til det Punkt, jeg her har nævnt, og eventuelt ogsaa paa andre Omraader, at en saadan ukontrolleret og skadelig „Vejledning“ snart maa blive standset.

Jeg har gentagne Gange ved Finanslovedebatten og ogsaa under Behandlingen af nogle andre Sager haft Lejlighed til at tale om den forebyggende Børneforsorg, som ogsaa den foregaaende Taler, det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen, omtalte, og været inde paa, hvor stor Betydning den har i vort Samfund, og hvor nødvendigt det var, at det Tilskud, som Lov om offentlig Forsorg i §§ 127 og 129 giver Staten Ret til at bevilge hertil, et Tilskud paa op til 50 pCt. af Udgifterne til Institutionens Drift med Undtagelse af Huslejen, blev givet med et højere Beløb, end der som Regel blev bevilget.

Der er i Virkeligheden en voksende Trang til disse Institutioner i vort Land. De faar for Øjeblikket i Statstilskud ca. 26 pCt., men mange af dem har Underskud, og derfor har jeg med stor Tilfredshed